

Arrest

nr. 307 590 van 31 mei 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 21 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 15 oktober 2019 binnenkwam, diende op 21 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 5 december 2016 en 28 maart 2019 werden verzoekers vingerafdrukken afgenomen in Italië (Eurodac).

1.3. Op 14 februari 2022 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Op 27 oktober 2022 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.5. Op 21 november 2023 nam de adjunct-commissaris opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij

aangetekende brief van 27 november 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 27/10/2022
Overdracht CGVS: 05/12/2022

Uw persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) in het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond plaats op 18 april 2023 van 13.40 uur tot 16.30 uur op de zetel van het CGVS. Het persoonlijk onderhoud werd rechtstreeks in het Engels gevoerd.

A. Feitenrelaas

U verklaart Nigeriaans staatsburger te zijn. U werd geboren op [...] oktober 1995 in Benin City. U behoort tot de etnische stam Edo en u bent praktiserend christen. U spreekt Edo en Engels.

Toen u dertien jaar oud was werd u door uw buurman E. verzocht om naar zijn huis te komen. Vanaf toen misbruikte E. u seksueel op regelmatige basis. U verklaart dat u er aan gewoon werd en zelf homoseksueel werd hierdoor. Het misbruik door uw buurman ging door tot u zeventien jaar oud was. Hierna leerde u op school K. kennen. U wist dat hij ook homoseksueel was omdat u een gaydar heeft. In 2012 betrapte uw vader u samen met K. in uw kamer. Hij vertelde tegen de rest van uw gezin dat u homoseksueel bent. Hierna ging u bij uw oma wonen. In 2013 werd u toegelaten tot de universiteit in Delta State. Uw problemen met de Black Axe startten op deze universiteit.

Op 15 april 2015 verliet u Edo State. U trok eerst naar Kano en Abuja, waarna u Nigeria ontvluchtte en via Niger naar Libië ging. In Libië bleef u tot 2016. In oktober 2016 kwam u aan in Italië. In Italië verbleef u drie jaar. In Italië deed u op 5 december 2016 en op 28 maart 2019 een aanvraag voor internationale bescherming doch uw asielverzoeken werden afgewezen. Hierna reisde u via Frankrijk naar België.

Op 21 oktober 2019 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in België in. U verklaarde tijdens deze asielprocedure dat u (louter) een vrees koesterde ten opzichte van de sekte Black Axe Movement. Op 14 februari 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof gehecht kon worden aan het door u beweerde lidmaatschap van Black Axe noch aan de door u ingeroepen problemen met Black Axe. U ging niet in beroep tegen de beslissing van het CGVS.

Op 27 oktober 2022 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaart homoseksueel te zijn.

Ter staving van uw tweede asielverzoek legt u drie foto's voor van u en uw partner A. – u kent zijn familienaam niet.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart dat u de Nigeriaanse nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd (of vervolging vreest) wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of

risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door u geschetste Nigeriaanse context aannemelijk te maken.

Allereerst was het Commissariaat-generaal niet overtuigd door uw verklaringen in verband met uw bewustwording van uw homoseksualiteit. Uw verklaringen hieromtrent bleven immers uitermate vaag en op de vlakte. Ondanks dat u herhaaldelijk door de protection officer de kans werd geboden hier over uit te weiden, slaagde u er niet in enige concrete situaties te beschrijven waardoor u zich bewust werd van uw aantrekking tot mannen. Evenmin getuigen uw verklaringen van een oprecht en doorleefd denkproces rond deze bewustwording, hetgeen toch verwacht kan worden van iemand die zich bewust wordt van een 'afwijkende' seksuele oriëntatie in een maatschappelijke context met een grote mate van homofobie. U verklaart dat uw buurman E. – die zeven jaar ouder was – u introduceerde in homoseksualiteit. Wanneer u terug kwam van school riep hij u en ging u naar zijn huis. Hij molesteerde u op regelmatige basis voor vier jaar lang. U verklaart er na verloop van tijd 'gewoon' aan te zijn geworden. Wanneer er u wordt gevraagd hoe u zich voelde na de eerste keer dat hij u molesteerde repliceert u met: 'Ik voelde me slecht. Ik was heel stil. Ik kon het tegen niemand zeggen. De reden dat ik het aan niemand kon zeggen is omdat mijn ouders altijd bezig waren. Ze waren niet veel bezig met de kinderen. Niemand vroeg ooit hoe het ging'. U verklaart voorts nogmaals dat u 'er aan gewoon werd'. Vervolgens wordt er gevraagd waarom u na de eerste keer terugkeerde naar het huis van E. U repliceert met: 'Hij riep om te eten'. Wanneer er u wordt gevraagd hoe u van gemolesteerd worden – en u hier slecht bij te voelen overging naar dit gewoon te worden verklaart u het volgende: 'Voor de eerste keer was het mijn eerste ervaring. Het was raar als een jonge jongen. Maar omdat ik een penis had was het leuk. Ik bleef gewoon teruggaan' (NPO dd. 18.04.2023, p. 6-7). Uit deze verklaringen blijkt op geen enkele manier een oprechte persoonlijke ervaring over uw introductie tot homoseksualiteit. Deze verklaringen komen weinig doorleefd over en geven geen blijk van enige oprechte voeling met een 'afwijkende' seksuele geaardheid in een maatschappij waar bisexualiteit en homoseksualiteit compleet taboe zijn.

Ook aan uw beweerde relatie met K. - u kent zijn familienaam niet - kan geen geloof worden gehecht. U leerde hem op school kennen toen u zeventien jaar oud was. U wist dat K. homoseksueel was omdat u een 'gaydar' heeft. Wanneer er gevraagd wordt hoe deze 'gaydar' precies werkt, komt u niet verder dan: 'Als iemand gay is en jij ook dan weet je dat'. U verklaart verder dat K. vrouwelijke trekken had en u hierdoor wist dat hij homoseksueel was. Wanneer er gevraagd wordt of iedereen die homoseksueel is vrouwelijke trekken vertoont repliceert u met: 'Als een gay persoon mij zou interviewen zou die mij begrijpen' (NPO dd. 18.04.2023, p. 12). Uw verklaringen omtrent de kennismaking met K. en hoe u wist dat hij homoseksueel was komen dermate weinig doorleefd en vaag over dat er aan uw relatie met K. nog maar weinig geloof kan worden gehecht. Voorts dient er worden opgemerkt dat u weinig kennis heeft over het liefdesleven en de geaardheid van K. U heeft geen idee hoe hij zijn aantrekking tot mannen heeft ontdekt, weet niet hoeveel relaties met mannen of vrouwen K. voor u had en heeft geen idee of K. al ooit problemen had ervaren omwille van zijn geaardheid. Het is ten zeerste ongeloofwaardig dat u met een van de enige personen met wie u over uw geaardheid kon praten op dat moment, nauwelijks iets deelde. U zag K. immers elke dag (NPO dd. 18.04.2023, p. 14-15). Er kan worden verwacht dat u meer weet over de persoon waarmee u jarenlang een relatie had.

Voorts dient er te worden opgemerkt dat u roekeloos gedrag vertoont waardoor uw profiel als man met een aantrekking tot hetzelfde geslacht in een homofob land zoals Nigeria opnieuw als weinig geloofwaardig kan worden beschouwd. Zo vertelde u tegen K. de dag nadat u hem ontmoette op school dat u homoseksueel was. U vertelde hem dit enkel en alleen doordat u ervan uit ging dat hij zelf homoseksueel was omdat u een 'gaydar' heeft. Op dit moment was u op de hoogte van de gevolgen indien uw homoseksualiteit ontdekt zou worden. Wanneer er gevraagd wordt of het geen enorm risico is om tegen iemand die u een dag kent te vertellen dat u homoseksueel bent repliceert u met: 'Ik zag de signalen. Ik moest een move maken' (NPO dd. 18.04.2023, p. 11-12). Uit uw eigen gedrag blijkt dan ook een flagrant gebrek aan enig risicobesef, deze vaststellingen dragen dan ook alleen maar bij tot de onaannemelijkheid dat u als homoseksuele man in een homofobe maatschappij zoals de Nigeriaanse zou hebben geleefd, waardoor de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksualiteit in ernstige mate wordt ondermijnd.

Ter staving van uw asielrelaas legt u drie foto's voor met uw partner A. Er dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het

betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Edo en Delta actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaten Edo en Delta aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 9 mei 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De commissaris-generaal is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet vermeldt niet de inwilliging van het beroep als sanctie voor de afwezigheid van de verwerende partij op de terechtzitting van de Raad. De Raad is op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting niet verplicht het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt de bepaling een omkering van de bewijslast in. Deze bepaling heeft wel tot gevolg dat de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dienen te worden beantwoord (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365; RvS 29 oktober 2014, nr. 10 890 (c); RvS 9 maart 2016, nr. 11 839 (c)).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 48 tot 48/6 en 51/10 van de Vreemdelingenwet;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker houdt vooreerst een theoretisch betoog aangaande zijn verzoek om internationale bescherming en het geloofswaardigheidsonderzoek met betrekking tot homoseksualiteit.

Verder stelt verzoeker dat de stress en gebeurtenissen sinds zijn vertrek uit Nigeria zijn geheugen hebben aangetast.

Aangaande zijn homoseksualiteit betoogt verzoeker *in concreto* als volgt:

“6. De verzoekende partij benadrukt dat het voor hem zeer moeilijk is (was) om zijn gevoelens onder woorden te brengen tijdens het persoonlijk onderhoud, zoals ook blijkt uit het verslag persoonlijk onderhoud

Verzoeker is opgegroeid binnen een kille familiale context, waarbij er niet werd gesproken over gevoelens. Hiervoor was er geen ruimte. Verzoeker lichtte dit toe tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Hij wees erop hoe zijn ouders niet bezig waren met hun kinderen en al zeker niet met hoe de kinderen zich voelden. Aan verzoeker werd nooit gevraagd hoe het met hem ging.

Verzoeker heeft - temeer als man - dan ook nooit geleerd om gevoelens te beschrijven en/of te uiten.

Dit heeft tevens als gevolg dat de emotionele band in een relatie voor verzoeker veelal gelijkstaat met het seksuele aspect hiervan.

Niettemin werd er door verweerder tijdens het persoonlijk onderhoud herhaaldelijk doorgevraagd om deze gevoelens te beschrijven, wat voor verzoeker erg moeilijk is. Hierdoor werd verzoeker ook steeds meer onzeker, omdat zij niet kon voldoen aan de verwachtingen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Verzoeker heeft echter, gelet op zijn persoonlijke achtergrond, op afdoende wijze kenbaar gemaakt dat hij homoseksueel is. Dit blijkt uit de antwoorden die verzoeker gaf, onder meer wanneer zijn (eerste) homoseksuele ervaringen met E. ter sprake kwamen.

Verzoeker gaf aan hoe hij zich “slecht” voelde nadat hij een eerste keer “gemolesteerd” was door E., maar hij dit gaandeweg “gewoon” werd. Het taalgebruik van verzoeker wijst erop hoe hij probeerde om te gaan met de handelingen die E. stelde. Waar dit verzoeker vooreerst in verwarring bracht en hij niet wist hiermee om te gaan, ging verzoeker de situatie én ook zijn eigen gevoelens gaandeweg accepteren en hiervan ook het genot benadrukken. Verzoeker omschreef dit verderop tijdens zijn persoonlijk onderhoud daarom als een “leuke” ervaring. Verzoeker bleef daarom ook teruggaan.

In deze context dient ook de thuissituatie van verzoeker te worden benadrukt. Verzoeker kreeg wél aandacht en affectie van E., in tegenstelling tot van zijn ouders. Hierdoor ging hij opnieuw naar E., ook al voelde verzoeker zich initieel “slecht” bij hun eerste (seksuele) contacten (waaruit blijkt dat verzoeker dit moeilijk kon plaatsen).

Gaandeweg accepteerde verzoeker de situatie én ook zijn eigen gevoelens, waardoor hij dit als “normaal” of “gewoon” omschreef.

Dat verzoeker letterlijk de woorden niet vond om bepaalde gevoelsmatige zaken te beschrijven, blijkt vervolgens tevens op basis van de antwoorden die hij gaf met betrekking zijn tot zijn relatie met K. Verweerder bleef doorvragen hoe verzoeker wist dat hij homoseksueel was. Verzoeker benadrukte meermaals dat hij dit gevoelsmatig wist, wat hij omschreef als een “gaydar”. Verzoeker kon dit niet verder uitleggen omdat de woorden voor verzoeker ontbreken om dit te beschrijven. Net daarom stelde verzoeker: “Als een gay persoon mij zou interviewen zou dit mij begrijpen” (verslag persoonlijk onderhoud, pagina 12).

Verzoeker voelde een band met K. Deze band was niet gebaseerd op een langdurige vriendschap of een specifieke kennis van elkaars achtergrond, maar was wel gebaseerd op hun geaardheid. Verzoeker kwam zelden iemand tegen van wie hij zeker was dat hij homoseksueel was. Dit vormde het aanknopingspunt tussen beide. Net daarom was verzoeker zo geïnteresseerd, temeer vanuit een seksuele interesse. Verzoeker wachtte daarom niet lang om duidelijk te maken dat ook hij gay is. Achteraf en vanop een afstand bekeken, is het al te eenvoudig om dit gedrag te bestempelen als dermate roekeloos. Verzoeker en K. deelden immers hun geaardheid enkel met elkaar. Zij stelden ook geen relationele handelingen met elkaar in het openbaar. Zij hielden dit verborgen.

Verzoeker benadrukt dan ook dat hij zijn medewerking gaf, maar er dient rekening te worden gehouden met de persoonlijke situatie van verzoeker. Verzoeker verliet Nigeria bovendien in 2015. Heel wat bevroegde zaken liggen dan ook ver in de tijd, waardoor ook dit het beantwoorden van de gestelde vragen bemoeilijkte.”

In ondergeschikte orde meent verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming. Verzoeker verwijst daarvoor naar de veiligheidssituatie in Nigeria in combinatie met de bovenvermelde situatie van verzoeker. Verzoeker diende Nigeria te verlaten in 2015 en het ontbreekt hem sindsdien aan een familiaal of sociaal netwerk om te voorzien in zijn levensonderhoud, waardoor hij vreest niet meer te kunnen voorzien in zijn essentiële levensbehoeften. Bovendien is verzoeker vervreemd geraakt van zijn land van herkomst door een afwezigheid van meer dan 8 jaar uit zijn land van herkomst.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problematiek daar zijn verklaringen over zijn homoseksualiteit geheel niet overtuigen (i), hij zijn beweerde relatie niet aannemelijk maakt (ii) en verzoekers gedrag geenszins geloofwaardig is gezien de Nigeriaanse context (iii).

Verzoeker doet geen afbreuk aan deze terechte vaststellingen door het herhalen van zijn verklaringen en het aanbrengen van vergoelijkningen.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeker geen enkel objectief medisch attest bijbrengt van enige geheugensproblematiek die zou spelen in zijn hoofd. Het betoog dat stress zijn herinneringen heeft aangetast, blijft aldus beperkt tot een blote bewering die geen afbreuk doet aan de motieven van de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing merkt vervolgens terecht het volgende op aangaande de verklaringen van verzoeker omtrent zijn homoseksualiteit:

“Allereerst was het Commissariaat-generaal niet overtuigd door uw verklaringen in verband met uw bewustwording van uw homoseksualiteit. Uw verklaringen hieromtrent bleven immers uitermate vaag en op de vlakte. Ondanks dat u herhaaldelijk door de protection officer de kans werd geboden hier over uit te weiden, slaagde u er niet in enige concrete situaties te beschrijven waardoor u zich bewust werd van uw aantrekking tot mannen. Evenmin getuigen uw verklaringen van een oprecht en doorleefd denkproces rond deze bewustwording, hetgeen toch verwacht kan worden van iemand die zich bewust wordt van een ‘afwijkende’ seksuele oriëntatie in een maatschappelijke context met een grote mate van homofobie. U verklaart dat uw buurman E. – die zeven jaar ouder was – u introduceerde in homoseksualiteit. Gevraagd hoe u zich voelde na de eerste keer dat hij u molesteerde repliceert u met: ‘Ik voelde me slecht. Ik was heel stil. Ik kon het tegen niemand zeggen. De reden dat ik het aan niemand kon zeggen is omdat mijn ouders altijd

bezig waren. Ze waren niet veel bezig met de kinderen. Niemand vroeg ooit hoe het ging'. U verklaart voorts nogmaals dat u 'er aan gewoon werd'. Vervolgens wordt er gevraagd waarom u na de eerste keer terugkeerde naar het huis van E.. U repliceert met: 'Hij riep om te eten'. Wanneer er u wordt gevraagd hoe u van gemolesteerd worden – en u hier slecht bij te voelen - overging naar dit gewoon te worden verklaart u het volgende: 'Voor de eerste keer was het mijn eerste ervaring. Het was raar als een jonge jongen. Maar omdat ik een penis had was het leuk. Ik bleef gewoon teruggaan' (NPO dd. 18.04.2023, p. 6-7). Uit deze verklaringen blijkt op geen enkele manier een oprechte persoonlijke ervaring over uw introductie tot homoseksualiteit. Deze verklaringen komen weinig doorleefd over en geven geen blijk van enige oprechte voeling met een 'afwijkende' seksuele geaardheid in een maatschappij waar biseksualiteit en homoseksualiteit compleet taboe zijn.

Ook aan uw beweerde relatie met K. - u kent zijn familienaam niet - kan geen geloof worden gehecht. U leerde hem op school kennen toen u zeventien jaar oud was. U wist dat K. homoseksueel was omdat u een 'gaydar' heeft. Wanneer er gevraagd wordt hoe deze 'gaydar' precies werkt, komt u niet verder dan: 'Als iemand gay is en jij ook dan weet je dat'. U verklaart verder dat K. vrouwelijke trekken had en u hierdoor wist dat hij homoseksueel was. Wanneer er gevraagd wordt of iedereen die homoseksueel is vrouwelijke trekken vertoont repliceert u met: 'Als een gay persoon mij zou interviewen zou die mij begrijpen' (NPO dd. 18.04.2023, p. 12). Uw verklaringen omtrent de kennismaking met K. en hoe u wist dat hij homoseksueel was komen dermate weinig doorleefd en vaag over dat er aan uw relatie met K. nog maar weinig geloof kan worden gehecht. Voorts dient er worden opgemerkt dat u weinig kennis heeft over het liefdesleven en de geaardheid van K. U heeft geen idee hoe hij zijn aantrekking tot mannen heeft ontdekt, weet niet hoeveel relaties met mannen of vrouwen K. voor u had en heeft geen idee of K. al ooit problemen had ervaren omwille van zijn geaardheid. Het is ten zeerste ongeloofwaardig dat u met een van de enige personen met wie u over uw geaardheid kon praten op dat moment, nauwelijks iets deelde. U zag K. immers elke dag (NPO dd. 18.04.2023, p. 14-15). Er kan worden verwacht dat u meer weet over de persoon waarmee u jarenlang een relatie had.

Voorts dient er te worden opgemerkt dat u roekeloos gedrag vertoont waardoor uw profiel als man met een aantrekking tot hetzelfde geslacht in een homofob land zoals Nigeria opnieuw als weinig geloofwaardig kan worden beschouwd. Zo vertelde u tegen K. de dag nadat u hem ontmoette op school dat u homoseksueel was. U vertelde hem dit enkel en alleen doordat u ervan uit ging dat hij zelf homoseksueel was omdat u een 'gaydar' heeft. Op dit moment was u op de hoogte van de gevolgen indien uw homoseksualiteit ontdekt zou worden. Wanneer er gevraagd wordt of het geen enorm risico is om tegen iemand die u een dag kent te vertellen dat u homoseksueel bent repliceert u met: 'Ik zag de signalen. Ik moest een move maken' (NPO dd. 18.04.2023, p. 11-12). Uit uw eigen gedrag blijkt dan ook een flagrant gebrek aan enig risicobesef, deze vaststellingen dragen dan ook alleen maar bij tot de onaannemelijkheid dat u als homoseksuele man in een homofobe maatschappij zoals de Nigeriaanse zou hebben geleefd, waardoor de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksualiteit in ernstige mate wordt ondermijnd."

In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich in wezen tot het herhalen van zijn verklaringen waarbij hij tracht *post-factum* deze te kaderen en te herinterpreteren. Een zulks *post-factum* verweer slaagt er echter allerminst in om de terechte vaststellingen van de bestreden beslissing om te buigen. Zoals terecht wordt vastgesteld door de bestreden beslissing, zijn verzoekers verklaringen weinig doorleefd, lacunair en getuigen ze allerminst van een persoonlijke ervaring. De rationalisering die verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert doen aan dit oordeel op generlei wijze afbreuk. Evenmin slaagt verzoeker er in zijn uiterst ongeloofwaardig gedrag te verschoonen door te volharden in eerder afgelegde verklaringen. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij hij echter geheel in gebreke blijft.

Waar verzoeker stelt dat hij moeite heeft om zijn gevoelens uit te drukken, mede gelet op zijn familiale achtergrond en gender, merkt de op Raad dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij voor de asielinstantie coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn relaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. De behandeling van een verzoek om internationale bescherming geschiedt bovendien in vertrouwen, zoals tevens werd benadrukt tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd herhaaldelijk bevraagd over zijn homoseksualiteit en hoe hij deze ervoer. Echter, zelfs al was de vraagstelling voldoende en gepast, slaagde verzoeker er op generlei wijze in aannemelijk te maken dat hij werkelijk homoseksueel is. De Raad is verder van oordeel dat de verklaringen van verzoeker op gepaste wijze werden gehanteerd tijdens de beoordeling van diens geloofwaardigheid, met inachtnaam van de context waarin deze verklaringen werden afgelegd. Verzoekers algemene, blote verweer dat hij moeite zou hebben om zijn gevoelens uit te drukken weegt niet op tegen het doorgedreven onderzoek dat werd verricht naar diens beweringen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker. In zoverre verzoeker betoogt dat hij in een situatie van extreme armoede zal terechtkomen bij terugkeer naar Nigeria, merkt de Raad op dat verzoeker niet aantoont dat hij, op intentionele en gerichte wijze in geval van terugkeer naar Nigeria een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waardoor hij in de onmogelijkheid zal verkeren om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien te voorzien. Bovendien, stuurt verzoeker met zijn betoog over een lange afwezigheid uit zijn land van herkomst in wezen aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (cfr. HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Edo State in Nigeria.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP